

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 4C/412/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212220662
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kornélia Harcová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2016:4212220662.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v spore žalobcu: POHOTOVOSŤ s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, v zastúpení Advokátska kancelária Fridrich Paľko, s.r.o, so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, sudkyňou Mgr. Kornéliou Harcovou, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žiadna zo strán **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou zo dňa 27.09.2012 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 105,34 eur titulom nemajetkovej ujmy a majetkovej škody v sume 526,68 eur, a to z toho dôvodu, že Okresný súd Komárno ako exekučný súd nerozhodol o návrhu na udelenie poverenia pre súdneho exekútora, ale zamietol žiadosť o udelenie poverenia, pričom toto uznesenie o zamietnutí žiadosti súd vyhotovil až po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia.

2. Právny zástupca žalobcu vo svojej konkretizácii žaloby uviedol, že exekučnému súdu podal súdny exekútor žiadosť o udelenie poverenia, exekučný súd mal povinnosť zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci, a to v zákonom ustanovenej lehote. V exekučnom konaní vedenom podľa týchto procesných pravidiel je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd poverenie pre súdneho exekútora neudelil, preto si žalobca uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pre nesprávny úradný postup okresného súdu, ktorý bol dôsledkom jeho nesústredenej činnosti takej intenzity, ktorá mala za následok zbytočné prietahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu. Ak by došlo ku skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote, včas by mohol žalobca uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky a jeho príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá a je preto potrebné uskutočniť náhradu exekučného titulu. Týmto postupom súdu došlo k zásahu do práv žalobcu, žalobca konštatoval, že mu bola spôsobená nemajetková ujma v sume 105,34 eur, t. j. 20% uplatňovanej istiny s príslušenstvom (hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou).

3. Čo sa týka ďalšieho nároku žalobcu na náhradu majetkovej škody v sume 526,68 eur, túto žalobca odôvodnil tým, že sa jedná o náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi

zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu.

4. V znaleckom posudku č. 1/2013 bola vyčíslená majetková škoda, ktorá vznikla žalobcovi tým, že vyhotovil návrhy na vykonanie exekúcie, ako aj náklady spojené s vyhotovením žalôb o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy.

5. Žalobca podal žiadosť o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody žalovanej, ale odpoveď mu nebola doručená do podania žaloby vo veci samej.

6. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedla, že neuznáva nárok žalobcu na náhradu majetkovej ani nemajetkovej škody. Namietala zmätočnosť podania, uviedla, že žalobca prenáša svoju dôkaznú povinnosť na súd, namiesto toho, aby predložil dôkazy na svoje tvrdenia. Z podanej žaloby nie je zrejmé, akej náhrady škody sa žalobca domáha, pretože v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sa žalobca môže domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Takýto nárok žalobcu ešte prerokovaný nebol, preto má žalovaná za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

7. Ďalej žalovaná namietala, že čo sa týka prieťahov v konaní, tieto je oprávnený posudzovať len Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý by vo svojom rozhodnutí konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. Žalovaná vzniesla námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15 dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pred 23.04.2009. Čo sa týka náhrady škody, žalobca skutočnú škodu nedokázal listinami, ktoré by preukazovali požadovaný nárok, preto je preskúmanie tohto nároku znemožnené, keď žalobca nepreukázal vznik ani výšku škody ako ani príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a postupom, na základe ktorej táto škoda žalobcovi vznikla.

8. Samotný Exekučný poriadok v § 44 ods. 2/ deklaruje, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia, táto lehota sa vzťahuje len na prípady, v ktorých bolo vydané poverenie. Poukázala aj na judikatúru ústavného súdu a najvyššieho súdu, v ktorej bolo všeobecne konštatované, že vnútroštátny súd má povinnosť ex officio preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Čo sa týka náhrady nemajetkovej ujmy za oneskorené rozhodnutie a k tomuto uplatňovanému nároku pre zbytočné prieťahy v konaní, takýto nárok by mohol byť priznaný len v prípade, ak by boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. Z týchto dôvodov žalovaná žiadala, aby súd žalobu ako právne neopodstatnenú zamietol.

9. Súd rozsudkom zo dňa 17.07.2014 žalobu v plnom rozsahu zamietol, keď nezistil príčinnú súvislosť medzi uplatnenou škodou a nemajetkovou ujmom zo strany žalobcu a činnosťou exekučného súdu. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote žalobca, Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 8Co/137/2015-82 zo dňa 11.06.2015 zrušil rozsudok prvostupňového súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň rozhodol o trovách odvolacieho konania tak, že potvrdil v tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa v časti povinnosti žalobcu zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 20,00 eur. Proti tomuto rozhodnutiu podal dňa 28.08.2015 žalobca dovolanie, Najvyšší súd SR uznesením č. k. 13XCdo/20/2015 odmietol dovolanie žalobcu, ktoré nebolo procesne prípustné.

10. Súd v zmysle § 180 CSP pojednával v neprítomnosti strán sporu, obe strany svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili.

11. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s písomnými dôkazmi, a to žalobou, námietkou zaujatosti, uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 26NcC/355/2012 zo dňa 19.10.2012, vyjadrením

žalovanej zo 17.06.2014, rozsudkom č. k. 4C/412/2012-42 z 17.07.2014, odvolaním z 11.11.2014, zo 06.02.2015 spolu s prílohami, uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 8Co/137/2015-82 z 11.06.2015, dovolaním z 28.08.2015 s prílohami, uznesením NSSR č. k. 13XCdo/20/2015 z 21.04.2016, obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Komárno č. k. 8Er/1022/2010 a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

12. Žalobca žalobou zo dňa 27.09.2012 domáhal zaplata sumy 526,68 eur titulom majetkovej škody spôsobenej žalobcovi pri uskutočňovaní a správy pri vymáhaní pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Túto sumu žalobca bližšie nešpecifikoval, nevyčíslil z čoho mala vzniknúť majetková škoda v žalovanej výške, nakoľko v pôvodnom exekučnom konaní si uplatnil sumu 440,90 eur s príslušenstvom. Ďalej sa žalobca domáhal nemajetkovej ujmy v sume 105,34 eur, ktorá nemajetková ujma mala vzniknúť žalobcovi za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky. Výšku tejto sumy žalobca odôvodnil tým, že sa jedná o 20% uplatňovanej istiny s príslušenstvom (hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou).

13. Žalobca ako oprávnený prostredníctvom súdneho exekútora podal na Okresný súd Komárno dňa 26.11.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v konaní č. k. 8Er/1022/2010 proti povinnému Júlia Kisová, nar. 19.03.1964, pričom návrh na vykonanie exekúcie doručil súdному exekútorovi dňa 20.08.2010. Zároveň zaslal exekučnému súdu rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., ktoré rozhodnutie bolo exekučným titulom. Exekučný súd uznesením zo dňa 08.06.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia, toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.06.2011. Exekúcia bola uznesením zo dňa 20.03.2013, právoplatného 10.04.2013, zastavená.

14. Podľa § 4 ods. 1/ písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1/ koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Podľa § 6 ods. 1/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci v znení účinnom do 31.12.2012, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

16. Podľa § 6 ods. 2/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci v znení účinnom do 31.12.2012, právo podľa odseku 1 možno priznať len vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

17. Podľa § 9 ods. 1/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení platnom v čase začatia tohto konania a podania návrhu na vydanie poverenia štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

18. Podľa § 9 ods. 2/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení v čase začatia tohto konania a podania návrhu na vydanie

poverenia právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

19. Podľa § 15 ods. 1/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení v čase vydania poverenia a podania tohto návrhu, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

20. Podľa § 16 ods. 1/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení v čase vydania poverenia a podania tohto návrhu, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

21. Podľa § 17 ods. 1/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení v čase vydania poverenia a podania tohto návrhu, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a).

22. Podľa § 17 ods. 2/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení v čase vydania poverenia a podania tohto návrhu, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

23. Podľa § 17 ods. 3/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení v čase vydania poverenia a podania tohto návrhu, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

20. Podľa § 19 ods. 1/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení v čase vydania poverenia a podania tohto návrhu, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

21. Podľa § 19 ods. 3/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení v čase vydania poverenia a podania tohto návrhu, lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

22. Podľa § 41 ods. 1/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

23. Podľa § 41 ods. 2 písm. c), d) a i) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,

d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených,

i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon.

24. Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo od odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

25. Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

26. Nevyhnutnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú:

a/ protiprávny úkon resp. škodová udalosť,

b/ vznik škody,

c/ príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi protiprávnym úkonom (škodovou udalosťou) a vznikom škody,

d/ zavinenie (len v prípade subjektívnej zodpovednosti, pri objektívnej zodpovednosti nie je podstatné, či zodpovedný subjekt vznik škody zaviniel alebo nie).

27. Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zákonom č. 514/2003 Z. z. koncipovaná ako zodpovednosť objektívna (podľa § 3 ods. 2/ zodpovednosti podľa ods. 1/ sa nemožno zbaviť) čo znamená, že zo strany oprávneného subjektu nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu resp. nedbanlivosti, ale stačí preukázať, že škoda (ak vznikla) je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu (tzv. zodpovednosť za výsledok). Ústavným základom uvedenej zodpovednosti je čl. 46 ods. 3/ ústavy ("Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom").

28. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. Škodou sa pritom rozumie majetková ujma, ktorá vznikla fyzickej alebo právnickej osobe, je vyjadriteľná v peniazoch a spočíva v zmenšení (úbytku) existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp., aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky toho, že navrátenie do predošlého stavu nie je možné alebo účelné. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Teda nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku žalobcu, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve a len týmto postupom, a to postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku žalobcu rozhodujúcim, t. j. ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil.

29. Žalobca sa domáhal škody za nesprávny úradný postup z dôvodu, že k vydaniu poverenia nedošlo v zákonnej 15 dňovej lehote, resp. primeranej lehote ako aj preto, že exekučný súd skúmal opätovne právo žalobcu na zaplatenie dlhu v časti istiny bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup a formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutie v právnom vzťahu medzi žalobcom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným.

30. Súd v tomto prípade preskúmal, či prišlo k prietahom v konaní. Zisťoval, či došlo k nedodržaniu zákonnej resp. primeranej lehoty, z akého dôvodu a či je to dôvod na náhradu škody, resp. či vôbec nejaká škoda vznikla. V zmysle § 41 ods. 2/ písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. bolo v čase podania návrhu na vydanie poverenia boli exekučným titulom aj vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov a to podľa § 41 ods. 2/ písm. d) Exekučného poriadku. Nárok na náhradu škody si žalobca uplatňoval podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z. z., keď podľa neho príslušný súd svojím postupom porušil povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, resp. bez zbytočných prietahov v konaní. Súd vykonaným dokazovaním zistil, že exekučné konanie bolo vedené

v čase účinnosti Exekučného poriadku, kde v § 44 ods. 2/ je uvedené, že súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. V ďalšej vete je uvedené, že ak zistí rozpor žiadosti, alebo návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, žiadosť zamietne, kde však nie je uvedená žiadna lehota na rozhodnutie. Takýto výklad je logický aj preto, že pokiaľ súd zistí, že návrh na vykonanie exekúcie je v rozpore so zákonom, táto činnosť rozhodovacia si vyžaduje jednak zložitejšie právne posúdenie, čo si vyžaduje aj dlhší čas a jednak aj prípadné zadováženie listinných dôkazov potrebných pre rozhodnutie.

31. Žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie exekučný súd posudzoval na základe ustanovenia § 44 odsek 2 Exekučného poriadku účinného v čase začatia exekúcie, t. j. k 26.11.2010. Hoci predmetné ustanovenie stanovuje 15 dňovú lehotu, o ktorej žalobca tvrdí, že nebola súdom dodržaná, táto lehota sa však vzťahuje iba na rozhodnutie súdu, ktorým udelí poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie. Zákonodarca mal pri zohľadnení jazykovo-gramatického, logického a systematického výkladu na mysli predovšetkým rozhodnutia súdu, ktorými tento "poveril" súdneho exekútora vykonaním exekúcie. V opačnom prípade by aj v prípade naplnenia podmienok pre rozhodnutie súdu, ktorým zamietol žiadosť o udelenie poverenia (§ 44 ods. 2/ Exekučného poriadku, druhá veta) uviedol, že súd je povinný/súd rozhodne v určitej konkrétnej lehote. Neuvedením konkrétnej lehoty zákonodarca jasne prejavil svoju vôľu, že súd v prípade, ak zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, nie je povinný rozhodnúť v tak krátkej lehote, ako v prípade "poverenia", pretože pri zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia sa jedná o náročnejšie rozhodnutie, pri ktorom súd podrobuje žiadosť, návrh a exekučný titul vlastnému skúmaniu. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že v prípade ustanovenia § 44 odsek 2/ Exekučného poriadku zákonodarca nestanovil lehotu 15 dní na vydanie rozhodnutia, ale iba na vydanie poverenia súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie. Vzhľadom k uvedenému súd môže len konštatovať, že exekučným súdom nedošlo k porušeniu povinnosti rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia v zákonom stanovenej lehote.

32. Súd vo svojej rozhodovacej činnosti na zákonom ustanovené lehoty síce prihliada, ale ich nedodržanie automaticky nevyvoláva porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2/ Ústavy, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky konkrétne okolnosti posudzovanej veci. Porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v zmysle citovaného článku ústavy nemožno preto vyvodzovať len zo skutočnosti, že štátny orgán dôsledne nepostupoval v zákonom ustanovených lehotách (pozri napr. I. ÚS 86/02). Ústavný súd už v tejto súvislosti uviedol, že pojem "zbytočné prietahy" obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne aj pojem v "primeranej lehote" obsiahnutý v čl. 6 ods. 1 Dohovoru) je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na v zákone ustanovené lehoty na vykonanie toho ktorého úkonu súdu alebo iného štátneho orgánu (I. ÚS 70/02). V tejto súvislosti je potrebné podotknúť, že exekučným titulom v exekúcii bol rozhodcovský rozsudok a s poukazom na ustanovenie § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní aj bez návrhu zastaví súd exekučné konanie v prípade, ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Lehota 15 dní na preskúmanie žiadosti o udelenie poverenia uvedená v § 44 ods. 2/ v spojení s § 41 ods. 2/ písm. d) Exekučného poriadku v znení do 31.05. 2011 je extrémne krátka na to, aby exekučný súd predložený rozhodcovský rozsudok náležite preskúmal z hľadiska formálnych a materiálnych predpokladov vedenia exekúcie a spôsobilosti exekučného titulu. Pokiaľ oprávnený označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy (uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo 143/2011 z 18.01.2012). Je oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť exekučného titulu. Takýmto postupom exekučný súd napína príkaz vyplývajúci z princípu ochrany práv spotrebiteľa (uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo1/2012 z 21.03.2012). Hodnotiac postup exekučného súdu z hľadiska týchto kritérií je významné, že žiadosť súdneho exekútora bola doručená exekučnému súdu dňa 26.11.2010, exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok zaväzujúci povinného na plnenie z titulu spotrebiteľskej úverovej zmluvy, a preto v postupe exekučného súdu, ktorý rozhodol o žiadosti exekútora o udelenie poverenia dňa 08.06.2011, s ohľadom na okolnosti danej veci nie sú vôbec žiadne prietahy. Z aktuálnej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvedenej v predchádzajúcej časti odôvodnenia vyplýva

oprávnenie exekučnému súdu skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy, pri ktorej si exekučný súd vyhodnocuje jej prípadnú neplatnosť. Splnený však nemôže byť ani ďalší predpoklad, ktorým je príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou, pretože nesprávny úradný postup zistený nebol. Z vyššie uvedených dôvodov súd uvádza, že postup exekučného súdu vzhľadom na osobitný charakter exekučného konania, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup. Súd tiež dodáva, že pokiaľ navrhovateľ nedisponoval spôsobilým exekučným titulom, nemohol sa v rámci exekúcie vôbec domôcť ani nároku od povinného vyplývajúceho mu z úverovej zmluvy, a preto s rozhodcovským rozsudkom ako nulitným aktom v exekučnom konaní sa ani nemôže spájať vznik akejkoľvek škody oprávneného pre samotnú nemožnosť realizácie exekúcie. Premieta sa tu tak zásada, podľa ktorej "na neprávne nemožno stavať právo". Tým pádom nie je splnený ani ďalší predpoklad, ktorým je existencia škody. Splnený však nemôže byť ani posledný predpoklad, ktorým je príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou, pretože nesprávny úradný postup a škoda zistené neboli.

33. Znalecký posudok č. 1/2013 a znalecký posudok č. 1/2014, ktorý si v priebehu konania dal vypracovať žalobca a ktoré tým pádom majú charakter na úrovni listiny ako dôkazného prostriedku, sú pre súdennú vec bez väčšieho významu. Znalecký posudok č. 1/2013 rieši otázku rozhodcovského konania v spotrebiteľských sporoch v práve Európskej únie. Ak bol žalobca v procesnom postavení oprávneného v exekúcii špecifikovanej vyššie toho názoru, že citované uznesenie exekučného súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je vecne nesprávne, nič mu nebránilo, aby podal odvolanie, v ktorom mohol podrobne rozviesť svoju argumentáciu. Žalobca však týmto spôsobom pre súd z neznámych dôvodov nepostupoval a preto citované uznesenie nadobudlo právoplatnosť a následne na jeho základe exekučný súd ďalším uznesením exekúciu zastavil v súlade s Exekučným poriadkom. Ďalší znalecký posudok č. 1/2014 stanovuje výšku majetkovej škody žalobcu. Tento znalecký posudok pre súdennú vec nie je dôležitým dôkazným prostriedkom, pretože predpoklad škody je bezpredmetný vzhľadom na skutočnosť, že žalobca nedisponoval riadnym exekučným titulom, ako aj pre absenciu všetkých troch zákonných predpokladov zodpovednosti za škodu spôsobenej nesprávnym úradným postupom, ktorými sú nesprávny úradný postup, škoda a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou.

34. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2/ CSP tak, že vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo z dôvodu, že obe strany mali vo veci úspech len čiastočný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) /§ 363 CSP/.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a/ neboli splnené procesné podmienky,
- b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené,
- h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania /§ 365 ods. 3 CSP/.